

for har umiddelbar indflydelse på det fælles markeds funktion.

Med hjemmel i artikel 99 har Rådet vedtaget en række direktiver til Medlemsstaterne om indførelse af visse fælles afgiftsregler.

Det er herved bestemt, at en almindelig merværdiafgift skal indføres af Medlemsstaterne. Denne merværdiafgift skal have et fælles grundlag. Det fælles grundlag skal bestå deri, at afgiften gælder forbrug i almindelighed og udgør en fast, proportional del af fakturaprisen for omsatte varer og tjenesteydelser, at afgiften pålægges i hvert omsætningsled med fradrag for afgifter, som måtte være opkrævet af varen eller af dens bestanddele i tidligere omsætningsled, samt at opkrævning så vidt muligt sker til og med detaileddet. Den fælles merværdiafgift omfatter dels varer og tjenesteydelser, som omsættes og ydes inden for et Medlemsland, dels alle importerede varer. Undtaget er eksporterede varer og tjenesteydelser, som indgår i en eksport. Disse varer og tjenesteydelser kan enten helt friholdes for afgiftspålæg eller opnå refusion, når eksporten faktisk gennemføres.

Selve afgiftssatsen bestemmes af de enkelte Medlemsstater, som kan fastsætte forskellige satser for forskellige grupper af varer og tjenesteydelser. Dog forudsætter reglerne om den fælles merværdiafgift, at de mindste satser ikke sættes lavere, end at fradrag for afgifter erlagt i tidligere omsætningsled kan foretages. Rådet har tilkendegivet som sin principielle hensigt at ville søge satserne tilnærmet og om muligt gjort fælles. Herved vil kunne opnås en væsentlig reduktion af den begrænsning for fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser mellem Medlemsstaterne, som afgiftsbehandlingen ved ind- og udførsel indebærer.

Artikel 99's bestemmelse om harmonisering af Medlemsstaternes lovgivning om forbrugsafgifter og andre indirekte skatter antages at omfatte de såkaldte punktafgifter, f. eks. afgifter på tobaksvarer, vin og spiritus, benzin og brændselsolier. Hjemlen til vedtagelse af direktiver herom har ikke hidtil været benyttet, omend forslag har været fremsat.

Kapitel 3. Tilnærmelse af Medlemsstaternes lovgivninger (artiklerne 100–102)

Blandt de opgaver, som ifølge Traktaten påhviler Fællesskabets organer og Medlemsstaterne, er en vis indbyrdes tilnærmelse af nationale lovbestemmelser og administrative for-

skrifter. Dette fremgår allerede af de almindelige bestemmelser om Fællesskabets målsætning i Traktatens art. 3, litra h, hvor det fastslås, at Fællesskabet indebærer indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger i det omfang, dette er nødvendigt for Fællesmarkedets funktion.

Den almindelige hjemmel til at iværksætte foranstaltninger til harmonisering af Medlemslandenes nationale bestemmelser findes i artiklerne 100–102.

I henhold til artikel 100 har Rådet beføjelse til på forslag af Kommissionen og med enstemmighed at fastsætte direktiver om harmonisering af Medlemsstaternes administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser, der direkte indvirker på det fælles markeds oprettelse eller funktion. Dette forstås i almindelighed således, at Rådet har beføjelse, når der i Medlemsstaternes retsregler konstateres forskelle, som danner egentlige hindringer for, at det fælles marked kan bringes til at fungere i praksis.

Artikel 101 omhandler bestående forskelle i Medlemsstaternes interne regler, der forrykker konkurrencevilkårene inden for det fælles marked og derigennem fremkalder en fordrejning, der bør fjernes. Der vil typisk være tale om forskelle, der har indflydelse på produktions- eller salgsvilkår i virksomheder, der står i indbyrdes konkurrenceforhold. I artiklen bestemmes, at såfremt Kommissionen finder, at bestående forskelle i Medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser fordrejer konkurrencevilkårene, holder den samråd med de pågældende Medlemsstater. Såfremt dette samråd ikke fører til, at den pågældende fordrejning fjernes, udsteder Rådet med kvalificeret flertal de i dette øjemed nødvendige direktiver. Det bestemmes yderligere, at Kommissionen og Rådet kan træffe alle andre egne i Traktaten hjemlede foranstaltninger.

Artikel 102 forpligter Medlemsstaterne til at rådføre sig med Kommissionen, såfremt der er grund til at frygte, at indførelse eller ændring af en lovregel eller administrativ bestemmelse vil fordreje konkurrencevilkårene. Efter samråd med samtlige Medlemsstater bør Kommissionen rette henstillinger til de interesserede stater om foranstaltninger til undgåelse af den frygtede fordrejning. Sådanne henstillinger kan rettes også til andre Medlemsstater end den, der har givet anledning til frygten. I stk. 2 bestemmes dog, at såfremt den Medlemsstat, der vil indføre eller ændre nationale bestemmelser,